

Jälle vahetus
arvutiõpetaja
Lk. 2

Õpetajaamet
ei ole kerge
Lk. 3

Ühe rebase
meenutus
Lk. 4

Kuidas elavad
värsked
vilistlased
Lk. 6

Lauri Saatpalu,
Katrín Mandel -
Sa Oled Hea
Lk. 7

Alter Ego

NOVEMBER 2005

NR. 34

JÕGEVA GÜMNAASIUMI LEHT

5 krooni

„Koolimeedikud“ kohtusid Jõgeval

Vaheaja lõpul kogunesid koolilehete tegijad Jõgeva Gümnaasiumis toimunud järjekorras juba seitsmendasse MTÜ Noorte Meediaklubi korraldatud (NMK) üle-Eestilisse Koolimeedia Laagrisse.

Noored ajakirjanikud õppisid kõike, mida hea koolilehe tegemiseks tarvis teada on. Loengud

toimusid rühmades, mis tagas vahetuma side juhendajate ja õpilaste vahel. Muuhulgas õpiti ajakirjanduse põhižanre, intervjuueerimist ja eetikat. Valikloengutes jagasid NMK liikmed

teadmisi toimetamise, kujundamise, reklaami ja rahastamise ning meediamaaailma olemuse kohta.

Osalejad said vastõpitud kohe praktikas rakendada. Kõik kirjutasid lugusid, millest parimad valiti laagri lehte. See sai pingelise hääletuse tulemusena nimeks Jõksi Plõks.

Lisaks NMK liikmetele käisid loenguid pidamas kuulsad külalised ajakirjandusest: Kärt Anvelt, Rasmus Kagge ja Priit Pullerits Postimehest ning Ainar Ruusaar Eesti Televisioonist.

Laager kestis neljapäevast pühapäevani. Osales 80 „koolimeedikut“ kokku 38st koolist.

NMK liikmed ise on meediasse jõudnud valdavalt koolilehetest. Nende eesmärgiks on jagada noortele „koolimeedikutele“ teadmisi ajakirjandusest, tuua neid mõttevahetuseks tihedamini kokku ja innustada tegutsema.

Õppeaasta sees on tulemas veel laager põhikoolide õpilastele, raadiolaager ja koolilehete võistlus.

Sandra Maasalu

Jõgeva Gümnaasium tähistas väarikat juubelit

19. oktoobril tähistati Jõgeva Gümnaasiumis pidulike aktuste ja ühise kringlissöömisega kooli üheksakümnendat sünnipäeva.

Esinesid neidudekoor, segakoor, 1.b ja 5.b klass. Külla oli kutsutud meie koolilaulu sõnade autor Jüri Leesment. Ringiga kodukohta tagasi jõudnud ning nüüd siin Vooremaa peatoimetajana töötav Jõgeva Gümnaasiumi vilistlane rääkis, kuidas koolilaul sündis. Laulu sõnade kirjutamisel lähtus ta Betti Alveri luulereast: „Ilmauks on

irvakil, kõik on kuskil võimalik.“ Kurvastusega tõdes Leesment, et see jäi neil Alo Mattiiseniga viimaseks ühis-loominguks.

Sünnipäeva puhul esitleti slaidishow'd, mis koosnes erinevaid koolielu sündmusi kajastavatest fotodest ja 12. klassi õpilaste poolt arvutitunni raames valminud õnnitluskaartidest. 1.-11. klassi õpilastele korraldati konkurss, mille käigus iga klass meisterdas sünnipäevakaardi. Kuigi tublid olid kõik osavõtjad, osutusid parimateks 2.a, 5.a ja 10.b.

Oma kingituse koolile tegid ka vilistlased. Nimelt kinkisid nad suvel toimunud kokkutulekul koolile päris oma lipu.

Jõgeva Gümnaasium on 1915. aastal asutatud Hariduseltsi Kooli õigus-järglane. Toona asus seal õppima 89 õpilast. Kõigil huvilistel oli võimalik vaadata kooli ajalugu kajastavat näitust esimese korruse sektoris.

**Anni Tammemägi
Kadri Lõhmus**

Piir on tunnetuse küsimus

Rebaseid loetakse sügisel. Ja mitte ainult ei loeta, vaid testitakse nende võimeid, proovitakse taluvust, kontrollitakse kuulekust. Tihti peale tehakse seda alandavana tunduvate ülesannete ja sõna otseses mõttes solgiga ülekallamise abil.

Kas on inimlik ja eetiline käituda kaasõpilastega hullemini kui kurjategijatega vangilaagris? Selliseid juhtumeid erinevatest koolidest on teada. Priit Pullerits käsitles seda teemat Postimehes hiljuti põhjalikult (PM 22.10.2005).

Šokeeriv ja õudne tundub retsimine eelkõige lapsevanematele. Õpilased ise peavad taolist riitust normaalseks ja gümnaasiumiaja üheks tähtsündmuseks. Kümnendikud leiavad, et kui korralikku retsi ei saa, siis on jama. Abituriendid õigustavad, „et meile tehti ju ka nii” ja on seisukohal, et rebaseid tuleb karmilt kohelda.

Rebaste ristimise rituaal on omamoodi mäng, mille kirjutamata reeglid on osapooltele teada ja neid aktsepteeritakse. Mängud jälgendavad reaalsel elu ja võivad vahel olla julmad. Elu ise on veelgi julmem. Mängides õpitakse ja valmistatakse eluks. Piir on tunnetuse küsimus.

Kui mõlemad osapooled on rahul, ei ole probleemi. Kooli juhtkond saab rebaste ristimisse edukalt sekkuda ainult koostöös õpilastega. Mängijad teevad reeglid oma maitse järgi. Lõpuks teavad ju ainult nemad ise oma taluvuse piiri.

Ristimisele ilmumine on igale kümnendikule vabatahtlik kedagi ei sunnita. Ka ristijaks olemine on vabatahtlik. Igaühel on vabadus käituda vastavalt oma tõekspidamistele.

Jõgeva Gümnaasiumis on ristimine selleks korraks läbi ja uus rebastepõlvkond inimesteks saanud. Kolme aasta pärast on nende kord otsustada, kuidas uusi tulijaid vastu võtta.

Projktikokursi tulemusena toimub punkkontsert

Õppeaasta alguses toimus algul arvesse võetud **ra-meie koolis projekti-** haline toetus, võib ürituse **konkurss 7.-12. klasside** korraldamisel esineda mõ- **õpilastele, mille eesmär-** ningaid probleeme. Ansam- **giks oli saada ülevaade,** blid, kes on praeguse sei- **milliste ürituste vastu** suga oma „jah”- **sõna tunnevad õpilased huvi;** öelnud: Analoog (Tartu), **leida uusi ja huvitavaid** Shit Flowers (Tartu), Ak- **ideid koolielu paremaks** nool (Keila), Saast. Suure **muutmiseks; ;kaasata** tõenäosusega ka Põltsamaa **koolielu korraldamisse** Korn e Nightmare.

aktiivseid noori inimesi Hiljuti lõppes ka **ning toetada koolis häid** teine suurem konkurss. **omalgatuslikke pro-** Nimelt oli kõigil noortel va- **jektje.** nuses 12-18 aastat või-

Kuna info selle malus esitada oma nägemus **kohta oli vähene ning ena-** toredast tervisepäevast **mus õpilastest meie kooli** konkursile “Tervise Eden- **kodelehte järjepidevalt ei** dusliku Idee Projekt ehk **külasta, laekus etteantud** TEIP” 2005/2006. Aega **tähtjaks (3. oktoober) vaid** selleks oli 28. oktoobrini. **kaks projekti. Üks neist oli** Tulemused pole veel sel- **amatöörfilmide õhtu ja** gunud. **teine alternatiivmuusika** kontsert.

Reelika Kokla

Viimane saab arva- **tavasti ka toimuma (orien-** teeruv aeg 9. detsember). **Kuna kooli poolt puudub**

Õpetajate sünnipäevad novembris ja detsembris:

Estri Vaht	01.11
Piret Koll	18.11
Aldo Reisberg	19.11
Silja Kiidjärv	03.12
Vaino Mölder	04.12
Marika Ohno	07.12
Helju Metsa	13.12
Ulvi Tiisler	31.12

Õpetajaamet ei ole kerge

Õpetajate päeva on meie koolis tähistatud mitmeid aastaid. Nii andsid tänavugi õpilased 7. oktoobril tunde.

Lõpuklasside esindajaks, direktoriks, valisid abiturientid Renald Vahi. Üks õppealajuhatajatest oli Mikk Saar (A. Pern) ja teine mina (M. Ohno).

Päev algas abiturientidele kogunemisega kell 7.30 õpetajatetoas, kus kinnitati vastava pedagoogi nimesilt. „Direktor“ seisis all fuajees tervitades kõiki koolituliijaid. Paljud õpilased leidsid, et ta on Taisto Liivandiga sarnane.

Peale paari esimest tundi rääkisid paljud abiturientid, et kõrvale ning logiraamatu üle-

õpetajaamet pole nende jaoks ja „direktor“ mainis, et sellise palga eest ei tahaks temagi sel alal töötada.

Päris õpetajad pidid kooli tulema hiljem. Nendele korraldati aktus kringlisöömiseks. Sellele järgnes traditsiooniline

tammepuu istutamine koolimaja

andmine.

Õpilased pidasid end üldiselt hästi üleval, kuigi loomulikult leidsid ka erandeid. Mõned pidid „Taistole“ oma käitumise kohta seletust andma.

Enamus „õpetajaid“ veendus, et see amet pole nii kerge, kui arvatakse. Pidevalt on vaja mõelda, kuidas klassi tähelepanu köita ja panna lapsed end kuulama. Kuigi tunnid olid lühendatud, olid kõik „õpetajad“ päeva lõpuks täiesti läbi. Õnneks leidsid siiski ka neid, kes tahavad end tulevikus just õpetajaametile pühendada.

Elina Matsievskaja

Mis jäi meelde selle aasta õpetajate päevast?

Kuigi õpetajate päevast on nüüdseks möödas juba üle kolme nädala, jäid sellest omad mälestused kõigile. Järgnevalt olengi uurinud, milliseks kujunes üldmulje nimetatud sündmusest ja mis meeldis kõige enam.

Siim (16-aastane; 10D klass): „Kõigepealt meenub, et geograafia tunnis sai laulda üht Nexuse laulu. Matemaatikas pidin aga lahendama tahvli juures tikuülesannet. Päeva lõpuks olin küllaltki väsinud liiga palju sai tundides müratud. Üldmuljelt oli õpetajate päev päris äge, isegi ägedam kui varematal aastatel Torma koolis.“

Annika (17-aastane; 11A klass): „Kõige rohkem meeldis mulle keemia tund. Seal küsiti igasugu huvitavaid küsimusi. Täpsustada ei saa, sest mõned olid liiga isiklikud. Selle tunni õpetajad olid ka väga lahedad, tegelikult nad kõik. Matemaatikas lahendasime nuputamises ülesandeid. Kõige mõnusam oli paadiülesanne. Eesti keeles oli tore see, et kuulasime muusikat üht Jaan Tätte lugu tema uuel plaadilt. Sellel aastal oli õpetajate päev lihtsalt äge.“

Rando (9-aastane; 3D klass): „Mulle see päev meeldis väga. Õpetajad olid head ja lubasid meil teha seda, mida tahtsime. Samas aga ka õppisin nende nelja tunni jooksul, mis mul reedel olid. Kõige rohkem meeldis inglise keele tund, sest seal oli väga tore õpetaja. Õpetajate riietus oli ka väga ilus ja huvitav. Sellel aastal oli õpetajate päev väga äge.“

Kertu (10-aastane 4D klass): „Inglise keeles lubati terve tunni joonistada. Kehalises saime süüa ja siis mängisime triffi. Muusika tunnis kukkusid kogemata laud ja tool ümber, kuid suurt pahandust sellest ei

tulnudki. Selles tunnis me saime muidugi laulda, aga vahepeal me laulsime liiga kõrgelt ja siis õpetaja ütles, et ta ei saa klaverit sellises helistikus mängida. Oli mõnus naljapäev ja õpetajatel oli lahe ning vingeriietus.“

Siim (15-aastane; 9B klass): „Päev oli naljakas, kuigi peaaegu sama tõine nagu alati. Matemaatikas tegime murdudega ülesandeid, inglise keeles aga kuulamisharjutust. Ühiskonnaõpetuses oli meil isegi päris töö. Kuigi päev oli äge, ei tea ma veel päris täpselt, kuidas seda ise teha, kui ükskord abiturient olen.“

Elisabet (8-aastane; 2A klass): „Mul oli sel päeval neli tundi ja kaks erinevat õpetajat: üks mees- ja teine naisõpetaja. Kehalises mängisime rahvastepalli. Selles olin ma tubli ja sain mitmele palliga pihta ning mõne viskasin ka välja. Ühes tunnis pandi ühele poisile ka kaks. Õpetajatel oli väga ilus riietus. Kõige rohkem meeldis mulle eesti keele õpetaja oma. Üldse oli see päev äge.“

Priidu (14-aastane; 7A klass): „Sel päeval sai päris palju nalja. Ühe tunni ajal olin ka vales klassis. Geograafias aga õppisime riike ja mõni pidi isegi laulma ning bioloogias täitsime töövihikut. Matemaatikas lahendasime samuti ülesandeid ning ühe tehete pidin ma ka tahvlile kirjutama. Kõige lahedam riietus oli Aadul. Eriti meeldis tema portfelli, mille sees oli huvitavaid asju. Kuigi ma õpin Jõgeva Gümnaasiumis esimest aastat, tundub, et siin ei ole õpetajate päevad nii ranged kui mu varasemas koolis.“

Airiin Laaneväli

Ühe rebase meenutused

Sel ajal kui teised õpilased alles meile vabad käed, kuhu minna. annavad söed, et me oma näod ärkavad või ootavad buss, on Otsustame esialgu klassides jook- nendega ära määraks. Mõnel rebasele hämaras näha kooli poole smise kasuks, et sooja saada. Kui me hakkab umbes kitsikuses pa-ha. suunduvaid punastes riietes klassi jookseme, hoiavad kaas- Viimaks lastakse meid kergelt totraid kujusid. Jõgeva õpilased, eriti algklasside omad, "puurist" välja ning kästakse jällegi Gümnaasiumis on rebastepäev. ninadest kinni. Naerame ainult ja sall silmadele siduda. Meid

Kui suurem osa rebastest on tormame edasi, kuni kõik läbi oleme juhatakse aulasse ja pimesi roomame kohale jõudnud, peame me käest jooksnud. Seejärel liigume kõik toolide alt lava ette.

kinni hoides abiturientidele käratsedes Programm algab meie järgnema. Meid rivistatakse üles ja des ja huilates mööda Ühis- isanda saabumisega. Toimuvad priisitakse vedelikuga, mille gümnaasiumist ja tormame linna. erinevad võistlused ja kumbki klass koostist oskame ainult aimata. Meie juurde sõidavad mõ- esitab oma laulu ja näidendi teemal

Järgneb takistusrada, mille me ningad abiturientid, kes peavad "Totaalne muutumine", mis on ka peame läbima sall silmil. meil silma peal hoidma. Nende auto kogu õhtu teema. Traditsiooniline Takistusrada koosneb roomamisest, ümber kargab grupp rebaseid ja striptiis jääb rebaste kategoorilise toorestest munadest ja Keldrimäelt, hakkab seda üsna halastamatult vastuseisu tõttu ootamatult ära. Osa kliiistriselt tapeediribalt raputama. publikust on pettunud.

allalaskmisest. Selle läbimine võtab Mõne aja pärast otsustatakse Ristimine lõpeb isanda järel aega. tagasi koolimajja minna. All vande kordamisega. Probleeme

Kui viimnegi rebane koridoris annab direktor käsu 15 tekib osaga "ma luban sööklas anda takistusrajaga on hakkama saanud, minuti jooksul koolist kaduda. Kõik oma viinerid, kotletid ja magustoidu algavad võistlused. Probleeme ei on heal meelel nõus. abiturientidele, kui tal kõht tühjaks teki, sest kõik on julged osa võtma. Öhtusele ristimisele peavad peaks jääma". Lõpp- kokkuvõttes

Et sooja saada, pannakse mängima rebased tulema tund aega enne teisi. said meistki inimesed ja mõni rütmikam lugu ja kutsutakse Meid surutakse garderoobi, kus me gümnaasiumi täis- õiguslikud mõlemast klassist üks-kaks õpilast vähemalt pool tundi tihedalt üksteise liikmed.

teistele liigutusi ette näitama. vastas seisame. Aeg-ajalt togivad

Pärast võistluseid antakse abitu- riendid meid pul-kadega ja

Liina Laumets

Siimustis sai näha noorte moeloomingut

15. oktoobril toimus Siimusti miseks igasuguseid häälitsusi, mille sellest kohe kinni ja jäid kokku- Algkooli aulas moeshow. Algselt kohta polnud aru saada, kas neid võttes toimunuga väga rahule. Nad pidi see toimuma Siimusti Avatud tegi tema ise või tulid need lindilt. kinnitasid, et kuigi loevad aeg-ajalt Noortekeskuses. Vähemalt nii Kõige noorem osaleja oli moeajakirju ja vaatavad moe- seisis kuulutuse peal. Seal oli aga ainult kolme ja kõige vanem kanaleid, ei ole see nende põhi- ilmselgelt liiga vähe ruumi. Osales kaheksateistkümneme aastane. tegevus- ja huvi. Samuti ei tea nad neli võistkonda: „Ankari” Siimustist, „Kalihe” Jõgevalt, „Sordi” et kõik on võitjad ja saaavad moeäri- Jõgevalt ja „O My God” samuti auhinnad. Korraldajatele kingiti veel, kas soovad ka oma tuleviku

Siimustist Viimase koos-seisus olid kilekotitäis nuudleid. Fotoapa- raatide välgud sähvisid nagu päris ehtsal moeshowl.

ka korraldajad ise, kuid selles pole midagi ebaausat, kuna nad ei olnud üriis. Peab märkima, et „Sordi” Hoolitsetud oli ka söögi- tüdrukutel on potentsiaali tantsi- kraami eest. Toitu müüsid väga

jateks saada. Nende esinemise lõpus edukalt Siimusti tüdrukud Jaanika esitatud tants löi palju laineid. ja Anastasija.

Moeshow sai teoks tänu Suure sagimise vahel leidsid kolmele tegusale tüdrukule: Jane korraldajad aega anda väike interv- Ilm, Kati Kuusik ja Maarja Udras. juu. Tüdrukud rääkisid, et võtsid Neid abistasid sõbrad, kellele tüd- ürituse korraldamise ette, kuna nad rukud on väga tänulikud! Öhtut juh- on seda ka varem teinud ja neile

tis üks väga koomiline meeldis. Nüüd, kus neile jälle taolist poiss, kes vahepeal tegi aja viit- võimalust pakuti, haarasid nad

**Katrin Iisma
Kristi Kool
Merili Rämmel**

Rebaste päev pildis

Mida teevad värsked vilistlased?

Kevadel lõpetas Jõgeva Gümnaasiumi 57. lend. Et teada saada, kuidas neil praegu läheb, küsis Alter Ego neilt meili teel mõned küsimused. Vastused muutmata kujul.

1. Kus ja mida õpid?

2. Kas valitud ala vastab Sinu ootustele?

3. Kuidas leidsid elukoha?

4. Kas võtsid õppelaenu ja kuidas seda kasutasid? (vastamine vabatahtlik)

5. Kuidas tundub ülikoolielu võrreldes koolieluga?

6. Mõni soovitus praegustele abiturientidele?

Aire Olesk

1. Tartu Ülikoolis, erialaks Geograafia.

2. Valitud ala ületas mu ootused mitmekordselt. Kuigi esimesel aastal on erialaseid loenguid vähem ja õpime peamiselt reaalseid nagu keemia, füüsika ja kõrgem matemaatika, olen siiski oma esimese ja ainukese erialavalikuga äärmiselt rahul. Geograafid korraldavad lisaks ka sagedasi matku ja koosolemisi, mida oodata ei osanud. Neid võib võtta kui looduse tundmaõppimise praktikume, aga äärmiselt lõbusas variandis. Siinamaani ei suuda uskuda, kuidas ma nii toredasse teaduskonda sattusin ja nii lähedate inimestega tutvusin. Kõik on lihtsalt liiga hea, et olla tõsi :)

3. Sellega mul muret polnud, kuna korter oli soetatud juba ajal kui vend ülikoolis õppis. Igatsen ainult kesklinnale lähemal elada, siis saaks rohkem aega ka kursusekaaslastega veeta.

4. Võtsin, aga mitte enda jaoks.

5. Hea, et kooliajal ülikoolielu eeliseid ei teadnud, muidu oleks ootamine väga piinarikkaks kujunenud :) Kõik on ikka suhteliselt teistmoodi- loengud vabatahtlikud (ja huvitavad!), iga päev tutvud uute

inimestega, õhtuti ei tasu lootagi, et kursakatega midagi põnevad ette ei selle lahendab Tõru (Andres Tamm) võta jne. "Nädalalõpp" algab juba ära! Kursus on viimasepeal! teispäeviti või kolmapäeviti, sest nädalavahetustel õpitakse või käiakse kodus. Meeldib, et ei pea nii paljusid erinevaid aineid korraga õppima nagu koolis. Mõni päev küll venib kaheksast kaheksani, kuid vahepeal saab ringi liikuda ja Tartu on lihtsalt võrratu koht. Seltsielu on ka hoopis teisel tasemel kui väikelinnas. Näiteks meie kursus (u. 30 geograafi) tutvusid omavahel juba esimestel koolipäevadel ja nüüd tehakse kõike koos, omavahelised suhted on paremad kui kesk-koolis üldse tekkida võisid. Meeletult kiire on siin koguaeg.

6. Soovitan igasugused matemaatika ja füüsika valemitehked jms alles hoida, teinekord kuluvad ülikoolis hädasti ära, isegi loodusteadustes. Ja kõik see õppimine eksamite hea tegevuse nimel tasub ära, sest lemmik erialale sissesaamine kompenseerib igaljuhul kõik vaeva. Edu ja tulge ikka Tartusse!

Pearu Orusalu

1. Õpin Eesti Põllumajandusülikoolis, ettevõtetehnikat! Ühesõnaga saan

tehnikast siin koolis nii laialdased teadmised, et võin asuda traktoreid remontima ning samas ka mikroelektroonikaga tegemist teha!

2. Ütleks, et lausa uskumatu! Informaatikat maa ja ilm! Joonest-

tamine, samuti ikka kõvasti matti, aga selle lahendab Tõru (Andres Tamm) 3. Nuh, eks ikka viimasel päeval said mindud EPA Tornis küsima kas teil veel vabu kohti on, imestuseks lausuti et mõned ikka on, soovisin küll kohe 15 korrussele, aga anti 14! Olen sellega ka rahul ning vaade on ilusti tervele linnale ning Õllefabrikule :)

4. Õppelaenu isiklikult ei võtnud, aga tean paljusid, kes ilma selleta sugugu hakkama ei saa! Mina olen ikka sellel arvamusel, et võlg on võõra oma ja ei soovi endale midagi taolist kaelapeale võtta, elu on igati ettearvatu ja mine tea äkki kunagi küürutan selle võlakoorma all!

5. Ütleme nii, on omad eelised ja ka suured miinused! Koolis õpetajad muretsevad ikka tohutult sinupärast, tegid kõik ette taha ära, teil olid õpikud, õpetaja võttis sind suure mangu peale järel tööle - Koolis oli nii! Ülikoolis on kõigil sügavalt suva kas oled kohal, kas oled õppematerjalid saanud! Õppejõud räägib terve loengu kuidas ta kartuleid võttis ja teebki jälle mingi lollaka töö tunni lõpus! Ühesõnaga, ise pead tähelepanelik ülikoolis olema ning esitama asjakohaseid küsimusi, mitte lasta selle nõdrameelsel vanamehel oma puhkuseplaanidest rääkida!

6. Täheleb pange neis tundides rohkem tähele -> JOONESTAMINE! -> MATEMAATIKA -> FÜÜSIKA -> KEEMIA :)... Siis saate ilusti hakkama, muidu peate samuti pead murdma siin nagu mina!

Huvitav Fakt!

Nimelt õpin Lauri Lillega ja Tõruaga ühte sama eriala! Uskumatu aga nii see juhtus! Siinkohal on meil suht suur eelis teiste ees! Tõrul matemaatika väga 5+, Minul Informaatika, joonestamine, Lauri :D.. lauri on lihtsalt lahe mees :)... Aga hoidke sõpru, kuna ülikoolis hakkate neid kohe kindlasti taga igatsema meeletult!

Lauri Saatpalu ja Katrin Mandel - Sa Oled Hea

Kui ma oma sünnipäevahommikul kingipakist just selle CD leidsin, olin ütlemata õnnelik. Isegi teadmata, mida see helikandja endast täpselt kujutab, võib ainuüksi Lauri Saatpalu headuses peaaegu alati kindel olla.

Ja ma ei pidanud pettuma. Ligi tund aega täis mahedaid, südamlikke helisid 60ndatest ja 70ndatest peaks sobima kõigile, olenemata põhilistest muusikalistest eelistustest. Plaadil olevad lood on eesti heliloojatelt ja kirjutajatelt. Algversioonidest nad siiski erinevad, sest neid on muudetud jazzilikumaks. Saatpalult võiks tavaliselt oodata midagi teistsugust, aga nii tema kui Katrin Mandel (tuntud ka Kate'na) sobivad neid palasid esitama suurepäraselt.

Minu isiklikeks lemmikuteks on „Kaevu ääres” ja „Aknal”, mis liigutavad nii sõnumi kui viisiga. Selle üllitise kohta on häid sõnu lausunud ka näiteks Valter Ojakäär, kelle loomingut võib plaadil samuti kuulda.

Usun, et plaadi tegemine oli väga tänuväärne ettevõtmine, sest Eestis on palju vanu häid laule, mida näiteks noorem kuulajaskond ei tea. Tänu Lauri Saatpalule ja tema mõttekaaslastele on nüüd

mõned neist taas tuntust koguma hakanud.

See plaat on parim külmadel õhtutel teetassi ääres mõnuledes kuulamiseks. On äärmiselt positiivne, et Eestis siiski veel tehakse (taaselustatakse) ka head muusikat.

Merli Kirsimäe

Lehed Ahju?

Mis on sügisese Jõgeva üheks häirivamaks tunnuseks? Mina oma aianurgast eraldada väike vastaksin lehepõletamise hais.

Milleks hävitada värsket õhku saab väga edukalt ka lehed märgi lehti tossutades, kui saab ka paigutada. Võib-olla häirib esialgu teisiti? Ma julgen kahelda, et keegi mõte mingist ebamäärasest sellest haisust mingi kaifi saab, hunnikust oma ilusas aiakeses, aga lisaks sellele põletatakse koos ka sellele hädale leidub hea abinõu. lehtedega kindlasti ka kõiksugu Võtke kätte lauajupid, naelad ja mutukaid (võibolla ka väiksemaid haamer ning ehitage hunnikule loomakesi), näiteks lepatriinusid. seinad ümber. Võite laud näiteks

Lehtede põletamisel ei üle värvida või siis sinna pilte peale saavutata õiget temperatuuri, joonistada ning *voilà!* uus mistõttu on lenduvad ühendid kaunistus aias. Uskuge, sellest kohati ka mürgised. Kuid jah, hais tuleb kasu kõigile. Keegi ei pea on siiski kõige häirivamaks enam laskma end häirida teguriks selle protsessi juures. ebaseadlikust haisust ning lehed ju Ilusal tuulisel päeval ei saa enam kõdunevad, mis on teatavasti õues pesu kuivatada, lehk jääb looduses tähtis protsess.

külge. Samuti ei saa tuba tuulutada, Siinkohal kutsuksingi ma sest hais tungib vägisi tupp. õpilasi ka oma vanematele aru pähe

panema - lõpetage lehtede põletamine!

Merli Kirsimäe

Tähelepanu!

Jõgeva Gümnaasiumis alustas tegevust filmiklubi. Sellega võib liituda igaüks, kes on hindab väärtfilme ja tunneb huvi kinokunsti vastu laiemalt. Filmiklubi eestvedamisel hakkavad aegajalt toimuma reededes kinokõhtud. Esimene neist leiab aset juba 4. novembril. Oodatud on kõik!

Jälgi reklaami!

OMALOOMING

Sa tulid....

Marjaliisa Mikiver

Õhtu oli hiline. Tuuleiil sasis mu lahtiseid juuksid. Olin juba kaua sihitult ringi kõndinud. Märkasid, kuidas tänavad autodest ja inimestest aina tühjenevad. Astusin ühest lambivalgusest teise. Mingi noortekamp karjus teiselt poolt tänavat rõvedusi.

Ignoreerisin neid. Kas tõesti pole neid mitte midagi paremat teha?

Tähed särasid ja täiskuu valgustas mu ümbrust. Olin juba linnast väljas. Avastasin äkki, kuidas mu jalad mind metsa ja selle kõrval oleva heinamaa poole viivad. Tavaliselt ma ju kardan metsa ja pimedust, kuid nüüd tundus sinnaminek ainsa võimalusena.

Kogu ümbritsev maeti paksu udu alla. Rohi oli märg. See udu ja täiskuu olid lõputus vaikuses ja üksinduses nii maagilised.

Oleksin olnud kui mõnes teises maailmas.

Ma muudkui sammusin edasi. Kuidas ma ka ei püüdnud, ikka läksid mõtted Sinule. Meenutasin koosveedetud aegu. Seda, kuidas me sama teed mööda heinamaal oleva vana lagunenu küüni juurde jalutasime. Meil oli nii palju rääkida. Me naersime. Seal küünis ütlesid, et armastad mind. See oli nii ilus. Seal lubasid sa mulle, et ei jäta mind mitte ialgi üksi. Need mälestused teevad haiget. Sa murdsid oma lubadust. Sa jätsid mu üksi kõige julmemal moel. Igaveseks.

Ja ilma mingisuguse lootuseta. Olin jõudnud heinamaa äärde. Seisatasin. Vana ja lagunenu küüni läbi udu näha ei olnud. Kuid see siiski kutsus mind mingil kummalisel moel. Tihnikust välja hüppav loom

ehmatas mu tagasi reaalsusesse. Äkitselt oli mõnusa ja kindla öö asemel tume ja lõputu pimedus. Meenus, et Sind enam ei ole. Pisarad tungisid silmadesse. Lasin neil vabalt voolata. Need olid samaaegselt nii vabastavad ja nii ahistavad. Ümberringi laiuv mets oli sünge ja painav.

Kuigi kartsin, tundsin vastu-pandamatut soovi küüni minna. Astusin kõrge ja märja heina sisse. See tahtis mind justkui takistada. Taimed klammerdusid mu jalgade külge. Igal sammul võitlesin nii enda kui selle rohuga. Mu jalad olid juba läbimärjad. Ma ei olnud kindel, mida seal küünist leida lootsin. Teadsin ju, et seal on vaid hunnik vanu heinu ja oksid.

Kõndisin kui unes, ainsaks sihiks vana küün. Kusagil kraaksus vares. Need kraaksatused tundusid tulevat kusagilt väga kaugelt. Tihe udu mässis mu endasse. Jõudsin oma sihtpunkti.

Astusin läbi katkise seina küüni. Ninna tungis heina ja kopituse lõhna. Ronisin heinakuhja otsa. Potsatasin sinna istuma. Tundsin end kui väike laps, kellelt on võetud igasugune kindludtunne. Ma olingi see laps. Alles nüüd tundsin, kui külm see öö tegelikult oli. Kuhjasin kuivemat heina enda ümber. Tõmbasin end äsjatehtud pessa kerra. Nii oli parem, soojem. Katkise katuse vahelt piilusid kuukiired. Lamasin seal niimoodi vaikuses pikalt.

Äkki tundsin, et pole enam üksi. Lasin pilgul üle küüni sisemuse libiseda. Ühes küüni kõige pimedamas nurgas olid Sina. Ma ei mõistnud, kuidas Sa sinna olid saanud. Polnud ma ju kuulnud ainsatki heli. Vaikselt astusid sa

paar sammu. Kuukiir langes sinu näkku. Su huultel oli taas see tuttav muhe ja armas naeratus. Su silmist peegeldus kuuvalgus. Sa tulid minu juurde. Kõik toimus täielikus vaikuses. Sa vaikisid. Ka mina ei öelnud midagi. Sõnad olid üleliigsed. Isegi su sammud ei teinud häält

Sa tulid ja võtsid mu ümbert kinni. Su käed olid soojad ja kindlad. Just sellised nagu ma mäletasin. See väike laps sai tagasi turvatunde. Meie mõlema silmad olid pisarais. Uinusin Sinu käte vahel, Sina kiigutasid mu magama .

Kui kord silmad avasin, oli ümberringi juba valge. Ma olin üksi. Lebasin seal ja mõtlesin taas Sinule. Eelmise õhtu tühjus oli asendunud väikese lootusega, et ehk saan ma Sinust kord üle. Kord suudan olla õnnelik. Ka ilma Sinuta. Kuid kurbus oli jäänud siiski sügavale minu sisse ja teadsin, et ei saa sellest pikka aega lahti. Leppisin sellega.

Mõistsin, et sel ööl oli toimunud meie viimane kohtumine. Nüüdsest saan Sind külastada vaid kalmistul. Hetkeks kahetsesin, et ei olnud Sulle midagi öelnud. Oli ju nii palju, mida Sinuga veel jagada tahtsin. Samas tajusin, et võib-olla oleksin sõnadega lõhkunud selle imelise illusiooni.

Kuigi Sa tulid, et kohe minna, Sa siiski tulid. Kas või hetkeks. Tulid, et saaksin Sinuga hüvasti jätta.